

dant, men vil henstille til Rigsdagen i saa Fald at søge Loven ændret.

Jeg vil derfor gerne sige til den højtærede Justitsminister, at denne Sag er overordentlig slet forberedt af Ministeren. Nu skal jeg ikke opholde mig ved det besynderlige i, at Ministeren ikke en Gang reagerer overfor en saadan Sag, naar den har faaet et saa unormalt Forløb, som jeg her har skildret ret udførligt for det høje Tings Medlemmer, og naar der fremkommer en saa kolossal høj Erstatning i Forhold til det Aktiv, som Staten ikke en Gang erhverver, men kun paalægger visse Indskrænkninger, saa meget mere som han sidder i et Ministerium, der Gang efter Gang indskærper Nødvendigheden af at vise Sparsommelighed, og ydermere ved, at i det Øjeblik Rigsdagen giver sin Tilslutning til hans Forslag, er Skatteyderne i Præstø Amt, uden at Amtsraadet har nogen som helst Ret til at nægte et saadant Beløbs Udbetaling, forpligtede til at betale 50 000 Kr. Jeg siger derfor, at den højtærede Minister burde have oplyst for det første, hvem Overskønnet bestod af, og dernæst, ud fra hvilke Betragtninger det naaede til denne meget høje Erstatning. Endelig burde Ministeren have meddelt os, hvad Overfredningsnævnet har sagt om denne Afgørelse, der underkender Overfredningsnævnets Kendelse i den Grad, at den giver en Erstatning, der er omtrent det 4-dobbelte af, hvad Overfredningsnævnet, saavidt jeg forstaar i fuld Enighed, havde voteret. Disse Oplysninger bør hurtigst mulig fremskaffes til Brug for Rigsdagen, inden den skal tage Stilling til Sagen. Tilbage for Rigsdagen staa da at overveje, om det gaar an at opretholde Loven, om Naturfredning i dens nuværende Affattelse, naar man kan risikere, at Erstatningen fastsættes af vilkaarligt udvalgte Mænd i Stedet for af Overfredningsnævnet, samt om der under disse Forhold er nogen Rimelighed i at tvinge Amtsraadene til at udrede saa store Erstatninger.

Jeg kommer derefter til et Forhold, der ligeledes til en vis Grad vedrører Gods-ejer Scavenius, Klintholm. Det er det Spørgsmaal, som den ærede foregaaende Taler Hr. Ulrich var inde paa, Overdragelsen af Klintholm Havn til Kommunerne Magleby og Borre. Det ærede Medlem fremdrog de Momenter, som var nødvendige til Sagens Belysning for Tingets ærede Medlemmer, og jeg skal derfor nøjes med at henvide dertil. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg er glad ved at kunne udtale en uforbeholden Anerkendelse af den Offervillighed, som ikke alene

den nuværende Ejer af Klintholm, men ogsaa hans Forgænger har udvist overfor det Formaal at opretholde en Havn paa Møns Kyst, og de overordentlig store Ofre, de har bragt i saa Henseende, saavel som den Liberalitet, selve den ærede Godsejer har udvist ved den Overenskomst, der er sluttet om den Erstatning, der skal ydes ham for den nævnte Overdragelse til de to interesserede Kommuner. Jeg vil gerne kun tilføje, at de 32 000 Kr., Kommunerne skal udrede i Erstatning, ikke paa langt nær naar den Værdi, som alene Bygningerne til Lagerpladser, til Beboelse og til Butikker og forskelligt andet, som findes ved Havnen, og som nu tilhører Godsejeren, har. Naar ogsaa jeg gerne vilde anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om paa Grundlag af det fremkomne Andragende og paa Grundlag af, at Præstø Amtsraad allerede har givet Til-sagn om sit Bidrag, at fremsætte Forslag om Statens Støtte til dette Øjemed, er det fordi det har betydelig Interesse for Beboerne i disse to Kommuner, der ligger i ret betydelig Afstand fra Stege, at kunne erholde deres Varer fra Handelshuset ved Klintholm Havn, at kunne hente deres Foderstoffer og komme af med deres Korn paa dette Sted, fremfor at skulle bringe det til Købstaden, og at kunne aflevere deres Svin dér for derfra at faa dem sendt med Baad til Slagteriet o. s. v.

Jeg har dernæst et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. En Indsender meddeler i Sydsjællands Venstreblad for 5. Oktober dette Aar, at der til Hærens Brug er indkøbt ca. 50 Remonter i Irland. Indsenderen gaar ud fra, at han er rigtigt underrettet. Jeg har ikke været i Stand til at skaffe dette Spørgsmaal oplyst, og derfor spørger jeg den højtærede Forsvarsminister. Men jeg vil gerne sige, at hvis det er rigtigt, finder jeg det under de Vilkaar, hvorunder Hesteavl i Danmark i dette Øjeblik er stillet, ganske uforsvarligt, at man i Irland indkøber Heste, der lige saavel kunde erstattes af danske Heste, og til Priser, der ligger langt, langt over det, man kan opnaa for danske Heste af samme eller tilsvarende Beskaffenhed.

Jeg vil derefter gerne henvende nogle Bemærkninger og rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Jeg ved, at der ikke alene fra Formændene for de jydsk Husmandskommissioner, men ogsaa fra Formændene for Øernes Husmandskommissioner er rettet Anmodning til Ministeriet om at foranledige et Fællesmøde mellem Ministeren og samtlige Kommissions-